

2025.11.12-i IÉT ülés jegyzőkönyve

N1-dr. Főző Virág, N2-dr. Stubendek Piroska, N3-Kalmár Mónika, F1-Maros Ádám, F2-Bárány Balázs, F3-dr. Béres Attila, F4- Rotter Oszkár

F2: Kértek kis vizet?

F1: Azt köszönöm szépen. Sziasztok.

N2: Szia. Te voltál itt most a folyosón? Csakhát egyik kolléganőm jött...

F1: Igen. Olyan rég voltam már, hogy elfelejtettem, hogy ide vissza kell jönni.

N3: Ja! Gyakrabban kell járni, Ádám.

F1: Itt voltak a hölgyek, képviselték az egészet.

F2: Igen, igen, igen.

F4: Iszabirkózgatsz, csak úgy mondom neked. Ha nem jutott volna el...

F1: hallottam a felvételeket...előkészítem...

N1: Kezdjünk az ZMT-vel, mert ők kettő napirendet küldtek, ha jól tudom.

N2: Igen. Így van.

N1: De még rendezd itt az irataidat.

F1: Jó, kezdjünk a könnyebb dologgal.

N2: Jó.

F2: De várjál. Csak azért, hogy nehogy kétszer kelljen elkezdened. Bár ugye szó volt arról, hogy már nem érdemes másra várakozni, azért én továbbra megkérdem, hogy hátha mégis, hogy a kiváló főigazgató nem óhajt esetlegesen váratlanul betoppanni?

N1: Úgy tudom, hogy nem.

F2: Jaj, Istenem, pedig annyira hiányzik, hogy itt legyen ez a fantasztikus ember, de hát akkor ezek szerint ma megint mulasztásos jogsértést követ el...

N1: Sajnos nem tudott jelen lenni.

F2: ...Őt ez nem zavarja, a kegyencet ez nem zavarja, mert olyan védőszárnyak alatt van, amik hatalmasak és mindenkit óvnak. Őt is. Nehezen veszem tudomásul, de hát...

F1: Diese-ről szeretnék egy picit, jó?

F2: Miről?

F1: A Diese-ről a beosztó programról.

F2: Persze.

F1: Csak pár ilyen technikai kérdés, ami szerintem könnyen orvosolható, hogyha mindenki így gondolja. Most ez, ami a zenekartól jött. Lehet, hogy sokak számára ez érdekes, de például a dátum formátuma ugye most teljesen a külföldiben van, sokan ezt nem tudják egyből értelmezni, hogy ezt meg lehet-e cserélni magyarra?

F3: Ezt folyamatosan jelezzük minden olyan új riportnál, ahol fordítva jelenik meg...

F1: Igen, és így hallottam, hogy lehet.

F3: Néha a névsorrendet is külön kell kérni, úgyhogy ezek folyamatban vannak.

F1: Akkor inkább az a kérdésem, mert én is így hallottam, meg a beosztás, aki a beosztást csinálják az irodától is így hallottam, hogy mindig van erre kommunikáció, hogy olyan is elképzelhető, hogy mondjuk az egyik szövegben nem tudom, valaki ragaszkodik ahhoz, hogy ABC sorrendben valaki ragaszkodik a bekerülési sorrendhez?

F3: El nem tudom képzelni, hogy állította elő a zenekari titkárság nem ABC sorrendben. Nem tudom reprodukálni azt, amit ők csináltak.

F1: Elvileg csak ez...

F3: ABC sorrend... Általában ezek a dolgok nem ilyen egyszerűek, tehát hogy ilyen előről kell kezdeni, hogy ABC rendben legyen, nekem mindig ABC rendben van, majd még próbálok a Katával beszélni, hogy ki és mikor, hogy csinálták, hogy mutassa meg, mert nem tudom miért nem ABC rendben van. Tehát vezetéknév szerint ABC rendben kéne lennie. Egy dolgot nem tudnak a franciák nagyon megugrani. Az ékezetet bizonyos magánhangzóknál. Úgyhogy talán néhány ember van, akinek Ü-vel kezdődik a neve, őket a például a Z utcán teszi.

F1: Persze, azt nem értem, ezen tudunk, jó.

F3: Úgyhogy rajta vagyunk, hogy ABC rend, az a legigazságosabb.

F2: Ez olyan, mikor a Hungarocontrolnál volt egy irányító srác, úgy hívták, hogy Vas. Na, Frankfurt. És ugye hívás volt, és késtek, és utolsó hívásként mondták a neveket. A Vast ugye németen szenvedtek. (nevetés)

F1: A vashegyit. Na jó, hát ne keverjük bele. Na mindegy. Szóval csak pár ilyen praktikusságbéli kérdés, hogy amikor olyan szólamok vannak, tutti szavak, akár 30-40 ember, vagy esetleg valami könnyebb tördelés, vagy mit tudom én, tíz ember szürke, tíz ember fehér, vagy vastag vonal tíz emberként, vagy bármilyen, hogy ne folyjon össze a szemünk. Tehát ezek tényleg csak ilyen kis.

F3: Ezt megkérdezzük. Igen, ilyen váltakozót szoktak csinálni, hogy egy világos, vagy sötét igen, jó ezt megkérdezzük.

F1: És az elszámolás, ez már egy fontosabb kérdés. Ugye most senki nem lát semmilyen szolgálatra spielszámot, hogy az nem csak a beosztóknak lenne egyébként egy információ.

F3: Lesz, igen.

F1: Lesz minden lesz, igen. Köszönöm, én is azt hallottam. Egyébként ennek mi a processziója? Nem tudom, az irodából hallottam, hogy másfél hónapja felküldték az IT osztály felé, de nem érkezett meg az e-mail.

F3: Alapvetően az szokott lenni, hogy megpróbáljuk megoldani mi a projekten belül, hogy valami beállítható vagy nem beállítható, aztán az ilyen előállított riportokban viszonylag kevés dolgot tudunk mi admin oldalról állítani, és akkor be kell vonni a fejlesztőt és ők lassan dolgoznak.

F1: Ezek külföldi...

F3: franciák, angolok, el kell magyarázni, hogy mit szeretnénk, hogy szeretnénk. Segítőkésznek, segítőkészek, de van, hogy egy-két hónap az átfutás.

F1: Igen, ezt hallottam. Még erre, hogy ezzel kapcsolatban egy kérdést, hogyha mondjuk mennyire képlékenyek abban, hogy ha mondjuk ezt egy Magyar Állami Operaháznak a sémájára valamit megváltoztatni. Teszem azt például a szabadságolások, hogy a KSZ-ben az van, hogy az az összefüggő négy hét. Eddig volt egy olyan gesztus a ház részéről, hogy mondjuk ezt lehetett törni, egy három, három egy, kettő kettőbe is akár. Tehát például a Dieset át lehet programozni erre, hogyha mondjuk azt mondja az itteni igazgatóság, hogy márpedig mit szeretnék, és akkor az angol franciák ezt megcsinálják?

F3: Konkrétan erre a szabályra nincs is a ház-ben semmi. Ezt emberi szemmel kell észrevenni, hogy hány nap jön egymás után munkamentesen. Ezeket a szabályokat nagyobb részt tudjuk paraméterezni, kisebb részt, hogyha nagyon bonyolult és összefüggő, akkor vagy segítséget kell kérni, vagy új szabályt kell rendelni. Szóval ez attól függ, hogy miről van szó.

F1: De elvileg minden megoldható.

F3: Ezt így nem merem kijelenteni.

F1: Jó, igen, ez egy szép spektrum kérdés volt.

F3: Mindenre keressük a megoldást, hogy jó legyen.

F1: És van bármi olyan, hogy milyen elszámolásban dolgozik a program? Tehát, hogy hány havi vagy... Mert ugye eddig éves elszámolásban voltunk.

F3: Nem, a havi az alap, a rendszer logikája az mindent hónapokban számol, a keretre megszámolja 3 hónapra, az ilyen keretes szabályok, és mit tudom én, a szabadságnapot az évben számolja meg, a szolgáltatást viszont augusztus 1-től július 31-ig, ahogy a törvény előírja.

F1: Igen, erre kérdeztem. És akkor a havi elszámolás az tulajdonképpen mit számol? Mert ugye vannak átmenő, átfolyó produkciók?

F3: Munkaidőt számol, távolléteket számolja, ezeket mi rakjuk össze, és akkor, ha beindul a My Diese oldal, akkor ott minden munkavállalónak lesz egy olyan kattintása, ahol abban a hónapban az ő munkájáról nyilvántartott adatok ott vannak. Rendes munkaidő, rendkívüli, bérpótlék mértéke, csak ott majd gondolkodásra kell bírni a kollégákat és tudnia kell mindenkinek magáról, hogy én munkaidőkeretben dolgozom, ezért velem majd 3 hónap múlva számolnak el, de ebben a hónapban ez történt. Tehát nem automatikusan azt jelenti, hogy ott látom, hogy óra és akkor fizetni kell. Meg egy ugyanilyet tervezünk a szolgáltatásra közreműködési díjra. Azt külön egy doksiban, hogy tudjátok követni, hogy előadás szolgáltat, spielpénz.

F1: Jó, jó.

F3: Ne kelljen két helyen nézni, de ezek az elszámolások havik, mindig egy hónapot mutat az ablak, lehet visszalapozni az előzőkre.

F1: Hát, ha majd esetleg olyan van, hogy aki nem ért hozzá, nem tudom, volt egy kollektív szerződés oktatási...és akkor esetleg...

F3: Hát minden igen, persze, persze. Most inkább abban gondolkodunk, hogy ezt a My Diese-t ezt kis csoportban teszteljük, szerintem ilyet csináltak a digitális kottára, és nem voltak időnként jelentkezők?

N1: Igen, és a Samu már adott is le névsort a zenekartól, hogy kiket vonjunk bele.

F1: tényleg?

N1: Igen, erre a My Diese fiókra.

N2: Igen, a Diese tesztelésre.

F1: Azt lehet tudni, hogy egyébként az hány fő?

N1: Nem tudom, 8-10?

F3: Nekünk ott kevés fő a jó, mert kicsit bonyolult a beállítgatás és nagyon sok fővel tesztelünk és valamit át kell állítani, akkor annyiszor kell átállítani.

F1: Jó, akkor kis csapat, nem baj működjön az a lényeg.

F3: Igen. Egy kis csapat, igen, akik megnézik, hogy érthető, hogy működik, hogy van...

N1: 5 fő

F3: ...utána meg le lesz oktatva persze, de amúgy nagyon basic egyszerű felület. Böngészős, be kell lépni, négy menüpont...

F1: Tök egyszerű, jó.

F3: ...egy évadterv, egy személyes beosztás, én mikor mit csinállok, hol, egy ilyen elszámolás, tehát ahol a havit meg tudom nézni, egy telefonkönyv, meg egy ilyen nem is tudom minek hívjuk, ilyen archívum, vagy adatbázis a programokra. Tehát rákeresve a Turandotra, és akkor a nyilvános infói ott vannak, hogy ez hogy néz ki. Ki a rendező, kik a résztvevők, ilyesmi.

F1: Jó, rendben.

F2: Ha változás van a műsorban, akkor azt hogy...?

F3: Arról az, akihez tartozik, tehát mit tudom én, a próbarendben változások, ugyanígy a titkárságnak e-mailben szólnia kell, hogy változás van, tehát megy a figyelemfelhívás. Ez a felület nem tud olyat, hogy felugró ablak, vagy valami jelzés, itt valami változott, tehát ott a titkárságnak kell ugyanúgy közreműködnie, mert ott a változás...

F2: Valamilyen más formában, hogy nézzétek, mer változás van?

N2: Így, tehát felhívja a figyelmet e-mailben arra, hogy...

F3: Korábban kezdődik, később kezdődik...

N2: A napra is fel szokták hívni a figyelmet.

F3: Az egész rendszer mögött egy darab naptár van, tehát hogy egy nagy közös naptárban dolgozik mindenki. Nincs már külön zenekari titkársági naptár meg énekkari titkársági. A beosztást mindenki nyilván a sajátját látja, de emiatt például egy színpadi próbát a művészeti igazgatóság megmozdít, egy órával később kezd vagy korábban kezd, akkor nem kell külön a zenekari titkárságnak is elővennie mindent és átirogatni, mert ebben az egy közös naptárban mindenhol változik a kezdés, vagy a vége.

F2: Végülis logikus

F3: Nyilván szólni kell a címzetteknek, hogy akkor ez megváltozott.

F1: Jó, rendben, nekünk ebből a témakörből ennyi volt.

N2: Jó. Volt nektek még egy másik témátok is...

F1: Igen, a levél, amit küldtél most ezekről a kiengedésekről, opera, balett produkciók.

F2: Arról a végén lesz egy konzultáció.

N2: És ha most beszélünk róla?

F2: Hát a végén nem, végig lesz egy konzultáció róla.

F1: Mert ennek az ülésnek a végén?

F2: Igen.

F1: Nekem azt is lehet, hogy egybe, tehát hogy ne essen szét a dolog. Nem tudom, hány témakört hoztatok még ezen kívül?

F2: Hát nem az. Arra direkt írtunk konzultációt erről a kérdésről.

N2: Most tudunk róla beszélni.

N1: Lehet a végén is, de az a baj, hogy négykor nekünk mindenképp el kell lépnünk. Úgyhogy akkor préseljük össze.

N2: Szerintem beszéljünk most egyben, és akkor te is el tudod mondani Balázs...

F1: Igen, igen, kezdjük most ezt el. Ugye nekünk volt egy beszélgetésünk a főigazgató úrral, ezt biztosan tudjátok. Most hétfőn egy pár dolgot felírtunk azzal kapcsolatban, hogy ő mit mondott, gondolom itt majd mindjárt visszajönnek a szálak. Többek között azt mondta, hogy az, aki szabadságolás alatt van, tehát a Diesébe, tehát nem ez a behívható, ugye akkor elvileg saját szakállára az ember azt csinál, amit akar, hanem behívják.

N2: De akkor is be kell jelenteni, és ebben az esetben is engedélyt kell rá kérni.

F1: Igen, igen. A szabadságolásra azt mondta a főigazgató úr, hogy az eddigi külföldi dolgok, azok működhetnek, függetlenül attól, hogy esetleg ez egybehangzik egy opera produkcióval? Erről van bármi információ?

N1: Ha arra gondolsz, hogy az az értelmezés, amit írtam, hogy a gazdasági érdekeit sérti az Operának, mármint a Magyar Állami Operaháznak, hogy te egy opera produkcióban közreműködsz máshol, abból a szempontból igen. Egy külföldi operaelőadás már nem sérti a gazdasági érdekeinket. Tehát a külföld az működik.

F1: Jó, oké. Volt vis maior helyzetről is szó, például csak említek egy ilyen példát, amikor az egyik első fagottosunk hirtelen két nappal a zenés produkció előtt, most nem akarok más

zenekarokat megnevezni, mint egy másik zenekarba, és beugrott. Egyébként erről is úgy beszélgettünk, vagy úgy nyilatkozott az igazgató úr, hogy beszéljünk róla, mert ha ilyen vis maior van, akkor azt át kell tárgyalni. Tehát nem elsősorban az, hogy semmiképp nem, hanem hogy át kell tárgyalni.

N1: Hát erre vonatkozik az, ami szintén van a levélben, csak nem ilyen részletesen, hogy van egy intézményi megállapodás, tehát mondjuk az NFZ-nek a vezetője megkeresi a Magyar Állami Operaházat, hogy figyeljetelek ide, van itt ez a helyzet, szeretném kikérni a valakit, adjátok ki, akkor ez tök oké.

F1: Tehát akkor az intézmények között menjenek kommunikációra.

N1: Igen. Kvázi egy ilyen kikérésszerű, tehát hogy a másik intézmény is ugyanez...

F2: Benne van a körlevélben is.

N1: hogyha MÜPA-ból is, ha Káel Csaba megegyezik Ókovács Szilveszterrel, hogy erre produkcióra megy a zenekar, akkor nyilván megy a zenekar.

F1: Igen, erről is volt szó. Jó, tehát akkor az a lényeg, hogy abszolút van ebben értéke.

N1: Igen.

F1: Jó.

F2: Ami miatt mi beadtuk a konzultációt, az akkor csak egy mondat, amit elolvastatok, és akkor tudjátok, hogy miről szól. Miért van benne az a mondat?

N2: Elmondod esetleg melyik...

F2: Nem leírtam. Kíváncsi lennék, hogy emlékeztek-e egyáltalán, hogy miért...

N2: Itt van.

F2: Na, hát az az egy mondat, ami zavar a dologban.

N2: Nem kerül engedélyezésre olyan további jogviszony, aminek keretében a munkavállaló opera vagy balettelőadás létrehozásában közreműködik. Erre gondoltál?

F2: Erre igen.

N1: Igen.

F2: Na de hát ezt nem lehet summásan kijelenteni, Virág.

N1: Hát de oda van írva, hogy kivételt képez a megállapodás.

F2: Nem, nem, nem. Az a probléma, hogy te is tudod, hogy miről van szó. Egyedileg kell mindenkinek bejelenteni, ha munkaidőn kívül is van.

N1: Így van.

F2: Na, bejelenti, és utána eldönti az opera, nem az, hogy eleve be se jelentheti, mert az egy operaelőadáson kívül.

N1: Hát nem, bejelenteni bejelentheti, persze.

F2: De minek jelentse be, még úgyse fogja...

N1: Sőt be kell jelenteni.

F2: Világos, de még úgyse fogják neki engedélyezni. Előre ki van mondva, hogy ezt nem fogjátok engedni.

N1: Ezt nem így értettük.

F2: Hát akkor légy szíves azt az egy mondatot húzzátok ki. Ebből a körlevélből.

N1: Hát nem. Csak beleírjuk, hogy attól még nyilvánvalóan be kell adni. Csinálhatjuk azt, hogy leírjuk azt, amit most itt meg is beszéltünk, meg ezek szerint a főigazgató is ezt mondta, hogy vannak kivételek, ez és ez és ez. És emiatt nyilván be kell adnia.

F2: És a másik pedig az, hogy ez a kollektív szerződésre hivatkozó munkáltatói intézkedés két okból is az lett volna a minimum, hogy ezt előtte velünk egyeztetitek, véleményeztetitek ezt a kiadványt.

N1: Balázs, ez az egész csak arról szól, hogy mi úgy véljük, hogy a gazdasági érdekeinket sérti, a más opera és balettelőadásokban közreműködnek a kollégák.

F2: Nem, nem, nem. Ez arról szól, hogy a munkaidőt érintő kérdéseket nem is vitattuk, az a munkáltatónak szuverén joga, hogy engedi, vagy nem engedi, dolga. A munkaidőn kívül, munkaidőn kívül, amely megbízási jogviszonyt feltételez, azt a munkavállalónak kötelessége bejelenteni, az is rendben van. És azt a munkáltató eldönti, hogy engedi-e vagy nem. Nem az, hogy előre kijelenti, hogy nem fogja engedni, mert ebben a levélben az van.

N1: Hát itt az történt, hogy értelmeztük, hogy mi mit gondolunk a gazdasági érdek sérelmére, és ezt annak gondoljuk.

F2: De azt nem lehet előre kijelenteni, mert esetleg kell minden egyes ügyet elbírálni, esetleg. Mert ebben ez túl általános.

N1: Szerintem esetleg a MÜPA operaelőadásakevössé sérti a gazdasági érdekeinket, mint a Margit-szigeti?

F2: Hát adódhat olyan helyzet, igen, igen. Meg nem igazán értem, hogy például általában egy Margit-szigeti szabadtéri színpadon történő előadás, aminek az operájának éppen semmi dolga nincsen, mit sérthet. Lehet, hogy sérthet, lehet, hogy nem sértő.

N1: Azt sérti, hogy a Margitszigeten eljátsszák mondjuk ugyanazt a darabot, amit utána egy hónappal itt, én nem fogom tudni eladni a jegyeket 50 ezerért, ha ott megveszik 10-ért, és az én zenekarom játszik ott mondjuk, meg az én kollégáim közül.

F2: Helyes. De akkor azt akkor kell elmagyarázni, hogyha arra bejelentés érkezik, hogy valaki azon részt kíván menni, akkor lehet erre hivatkozni.

N1: De Balázs, aki egyszerűen korrekten akartunk eljárni, ahogy előre mondjuk, szerintem...

N2: De sokkal egyszerűbb előre ezt tájékoztatni.

F2: De nem, ez így abszolút nem korrekt. Ez nem korrekt, mert nem erről egyeztünk meg. Arról egyeztünk meg, hogy a munkaidőn kívüli jogviszony létesítését bejelenti az illető és a munkáltató eldönti, hogy ezt engedi vagy nem engedi. Nem az, hogy eleve.

F4: Igen ez az előre elrendelés....

F2: Ezt sérelmezem. Kérjük, hogy ezt így módosítsátok, hogy a kollektív szerződésnek megfelelő tartalommal...

N1: Én szívesen írok egy olyan részletezést, amit most Ádámmal.

F2: Igen olyat.

F1: Egyébként ez nagy segítség lenne, mert sokan megijedtek a zenekarból. Nem is az, hogy akkor mehetnek-e, vagy sem, csak hogy igen, akkor ezt mikor, mennyivel előtte kell bejelenteni, hogyha mondjuk tényleg visszamegy valahova, hogy féltek, holnap este 10 van, holnap reggel 9-től próba, azt kinek jelenti be az ember? És itt nem is feltétlen arról van szó, hogy akkor.

N2: Hát tudod, az benne van, hogy az viszont a KSZ-ben van benne, hogy mindig az operának kell elsőbbséget biztosítani.

F1: Ez tiszta sor, nem is erről beszélek. Tehát tényleg csak arról, hogy most inkább ilyen művészeti szempontból gondolkodom, hogy nem feltétlen mindenki úgy gondolkodik akkor, hogy ezt a próbát is megcsinálom, azt a munkát is, hanem hogy most például a Bocinak a kapcsán, a fagottosunk kapcsán.

N2: Ő jelentett be most ha jól látom?

F1: Nem, hanem ő volt az, aki ilyen viszonylag beugrott az NFZ-be, és hogy ez egyébként szerintem egy tök jó pont a magyar zenei életben az Operaháznak, hogyha most itt ilyen utópisztikus szemmel nézzük a dolgokat, de értem a jogi dolgot, csak hogy valóban, nem tudom,

ezt akkor mennyi az ideje, amikor idő az, hogy ezt elbírálják az emberek. Mondom, a zenekar igazgatónak is...

N2: Benne van, amúgy a tuttin lehet bejelenteni.

F2: Azt nem kell külön leírnunk, mert az rögzített.

N2: Öt nap egyébként, mondjuk a KSz-ban is benne van az öt nap. Körlevélben az is benne volt.

F4: A KSz-ban nincs benne az a felületen van benne.

N2: Akkor a tuttin, valahol. De amúgy a KSz-ban is itt van 24.3-as.

F4: Igen?

N2: Több napon belül kell döntenie róla.

N2: Még a létrehozatala előtt legkésőbb 5 nappal előtte, tehát ahhoz, hogy 5 napja legyen döntenie, és utána köti meg a megállapodást, akkor ott minimum 5 nap kell, mielőtt létrehozza a jogosítványt.

F4: Vannak a kivételes esetek, amit próbáltál is mondani. Ha jön egy olyan. Vannak, ez nem sok, de van, hogy ma felhívják, hogy holnap neked ki kell segíteni, és nincs öt nap, hogy akkor működik.

F1: Tehát akkor ez így a körleveled alapján, akkor ezt így azt kell mondani a zenésznek, hogy nem. De hogyha mégis úgy döntenétek, hogy igen, csak közben az idő...

N1: De hát erre mondtam azt, hogy intézményi együttműködés.

F3: Ha felhívják a zenekari művészt, hogy holnap be tudsz-e ugrani, akkor egy pillanat, telefonálok egyet.

F1: Én csak egy ilyen krízishelyzetet mondtam, nem tudom, este 11-kor valaki a WC-n ragad, és azt mondja, figyelj, gyere már be holnap reggel 9.30-ra, akkor lehet, hogy nem a Káel Csabát fogja felvenni. Nem tudom. Most csak gondolkodom.

N1: Jó, de mondjuk a munkahelyedre se jössz be, ha ilyen történik körülbelül, hogy az egyik percre a másikkal.

F2: Jaj, de keverjük a dolgokat. Nem, hát jól tudtam, az öt nap nincs benne. Jó, én a 24.2-re gondolok. Amiatt, a 24.2, amiatt volt ez a konzultáció gyakorlatilag kezdeményezve, mert itt van az, hogy a munkavállaló munkaidejét nem érintő munkavégzésre irányuló további jogviszony létesítését, oktatás, satöbbi kivételével. A munkáltató köteles a munkáltatójukat gyakoroljanak előzetesen bejelenteni, aki a további jogviszony létesítését megtilthatja, ha az Opera üzemszerű művészetét veszélyeztetni. Na most itt az a gondom még egyszer, hogy ez már

előre meg van tiltva. Az megtilthatja. Akkor kell megtiltani valamit, ha az aktuális, és helyénvaló a tiltás.

N2: Balázs, ha a 24.4-et elolvasod, ebben pedig benne van az, akkor engedélyezhető, törörő, és nem sérti az opera jogos gazdasági alkotó és előző művészeti... Az, hogyha a körlevélben benne van világosan, hogy ezt tekintjük főszabályként annak, hogy ez sérti a gazdasági alkotóművészeti és előadóművészeti érdekeket. Ez egy bemutatás.

F2: Ez hihetetlen. Nem irány, de az a szöveg az nem iránymutatásként jelenik meg, hanem kifejezetten ott van, hogy azt ne is kérjed, úgyse fogom engedni. Akármilyen is történik. Én azt kérem, hogy azt a mondatot vegyétek onnan ki, mert ütközik, és ne hivatkozzátok meg a kollektív szerződést, a kollektív szerződés nem tartalmaz. Nem tartalmaz. Ezen miért kell ezen vitatkoznunk? Csoda vigye már el.

N1: Nem fogjuk kivenni, maximum annyi, hogy leírjuk, hogy főszabályként ez, kivételt képezhet ez és ez és ez, amit megbeszéltünk. Meg a kivétel.

N2: Vannak is kivétele...

F2: De a könyörgöm, van a kiengedés, és van ez a kiengedés az más kérdés.

F3: Nem, ez ugyanaz.

F2: A 24.2, az nem kiengedés.

F3: De.

F2: Nem az. Az nem az. Ugye azért nem kiengedés, mert az munkaidőt nem érintő. A kiengedés meg munkaidőt érintő intézkedés.

N1: Nincs ilyen.

F3: Nincs ilyen a KSZ-ben.

F2: Hát hogyan lenne?

F3: 24.3 Folytatja az egész sztorit. Ennek az alapja 24.1 és a 24.2.

F2: Igen.

F3: A további jogviszony létesítéséről, zárójel kiengedésről. Azért van így írva, mert a jogunk egy része így ismeri, hogy további jogviszony, a másik része meg úgy ismeri, hogy kiengedés.

F2: Igen.

F3: Ez nem két külön jogviszony, ez így is ugyanaz.

F2: Jó. Mondom, én még egyszer, a munkavállalók munkaidejét nem érintő munkaidejének a közvetlen kiengedése. Ez azt jelenti, hogyha valaki leteszi a lantot, és este valahol föllép a munkaidejét, az nem érinti, hirtelen jött neki egy ilyen lehetőség, azt bejelenti, ha váratlanul jön, akkor mi van? Például. Bejelentés kész. Hogy tudom megtiltani? Vár öt napot, amikor aznap esedékes? Hangsúlyozom, szabadidőről van szó.

F3: És törvényekről.

F2: Tessék?

F3: Az előadóművészi törvény a szabadidejét is szabályozza.

F2: Világos, bejelenti. Bejelentette. Akkor azonnal el kell viszont bírálni a munkáltatónak.

F3: Ezért mondom, nem lehet azt Samut felhívni, hogy van egy ilyen kérdés, lehetőség, probléma, dönts most. És ha Samu azt mondja, hogy nem döntök, akkor az ő baja, nem tudom miért ne lehetne dönteni.

N3: Hát mondjuk, ha este 8-kor hívnánk, és mondjuk meg kell hozzá nézni a beosztást. Most ez értem, hogy mindenhol más lehet.

F3: És nem fogom felhívni a főnökömet, hogy holnap elmehetek-e...

F1: Pont ezt kérdeztem az előbb, igen.

N3: Igen, de hát ő pont ezt mondta, hogy a nem tudom ki beragadt, nem tudom hova, és akkor azért van az, tehát olyan lehet, olyan helyzet, amúgy nagyon gyorsan szoktuk, mert ezek ugye HR-en keresztül jönnek, tehát hogy elküldjük, amúgy nem szoktak ezzel öt napot várni.

F3: De, de, de. Most össze-vissza beszélünk. Hát hogyha most már beosztásom van, akkor miért? Tehát akkor az nem ez a pont.

F2: Na, én a 24-2-re utalok, semmi egyébre. Tehát a szabadidőre. A szabadidőre.

F3: Balázs a szabadidőről beszél.

F2: Én arról beszélek.

F3: Most van olyan, hogy valaki úgy kéri ki magát, hogy amúgy neki van beosztott munkaideje?

F1: Nem, hát erről szól is. Én azt gondoltam, hogy én a 24.4-re gondoltam elsősorban. Tehát, hogyha valóban, mit tudom én, felkel, hogy figyelj csak, most nem tudom, eljössz a következő öt napban... aztán igen. Egyébként akkor is kaphat gondolom bármi olyan nemleges választ a zenekar igazgatótól, hogyha mondjuk pont megsértenek egy ilyen gazdasági vagy egy ilyen konkurenciát. Merthogy igen.

N1: De most akkor azzal van a probléma, hogy 5 napon belül válaszol és nem azonnal?

N2: Igen.

F1: Ez az egyik kérdés, igen.

N1: De ez a KSz-ben van. Ez a viszonylag kevés. De szerintem a gyakorlatban tudunk olyan folyamatot kialakítani, hogy akkor ha azonnal, akkor azonnal.

N2: Mondjuk oké. Azért szerintem, ha este kiderül, hogy eső este hétre oda kell mennem valahova, és mondjuk nem túl egyből, mert ő is beragadt a vécébe, eltolja, hogy

F1: Most ez csak az egyik kérdés volt, inkább akkor...

N2: Tehát hogyha azért valamit megnézne hozzá, tehát nagyon nehéz szerintem úgy, na mindegy, tehát hogy értem, hogy mire gondolsz, a szabadidőről. Tényleg megnyugtatóan mondom, ez az öt nap, ez ritkán öt nap valóban. Tényleg ritkán. Igen, meg azért a vezetők is.

N1: Meg itt az általános helyzetet rendeztük a KSz-ben. Nem azt, hogy mi van akkor ha...

N2: Tehát megnyugtatóan, nyilván ez neked nem oldja meg az este 10-kor, de jó hívott, hogy másnap reggel 7-kor, de gyors azért.

F2: Tényleg nem értem azt meg...

N2: De azért föl lehet hívni a vezetőt, ha ő olyan helyzetben van, hogy tud egyből dönteni, annak semmi akadálya, hiszen az ő döntése szükséges.

F1: Igen, igen, igen.

F2: Hogy milyen olyan....

F1: Picit Balázs, hogy csak hadd fejezzem be a mondatot

F2: Jó, csak az egész olyan nonszensz.

F1: Mindjárt. Hogy még a 24.4, tehát hogy akkor ez a másik oldal, hogyha valóban ráér mondjuk egy operás művész, de mondjuk valami úgy dönt a zenekar igazgatótól, hogy nem kell megindokolnia senkinek semmit, csak hogy akkor erre is lehet számítani attól függetlenül, hogy mondjuk papíron, beosztásban működhet a dolog. Mégis van mire azt mondjátok, hogy nem. Tehát ilyen is lehet.

N2: Elméletben persze.

F1: Akkor ezt hogy tudnánk kiegészíteni mégis azt a körlevelet?

N1: Hát akkor, hogy beírjuk, hogy a külföldi esetekre nem vonatkozik. Az intézményi megállapodást egyébként is beleírta.

F2: Az benne van.

F1: És akkor a belföldi munkákra meg hogyan, hogyan lett? Tehát, hogy mi alapján, mi a döntése az alapja?

N1: Hát mi, amit mondtál, hogy az Opera gazdasági érdekei sértik.

F2: De egyáltalán, szóval mi történt, hogy az ilyen gyors ütemben...

N1: Ez nagyon régi dolog...

F2: Akkor mért nem tudtuk megbeszélni, hogy a KSZ-el vagy a KSZ-el összhangban.

N1: Figyelj, Balázs, nagyon sokan egyáltalán semmit be nem jelentenek. A Facebook dobja föl, hogy az egyik itt játszik, a másik ott játszik, a harmadik amott rendez.

F2: Értem. Tehát ez egy régi, akut ügy, ugye? Akkor mért kellett ilyen hip-hop kiadni ezt a körlevelet ahelyett, hogy megbeszéltük volna, hogy ne legyen belőle ilyen félreértés?

N1: Hát mert megérett a helyzet az intézkedésre.

F2: Na de hát ha megérett a helyzet, akkor megoszthatnátok volna velünk, ha már ez a KSZ-re hivatkoztok, ha mégis a közös alkotás. És nagyon tudtok ilyenkor hivatkozni a kollektív szerződésre. Más esetekben érdekes módon nem annyira hivatkozzátok meg a KSZ betartásának a fontosságát... ebben az esetben...

N1: Azt gondoltuk, hogy a KSZ az egy közös vívmány, tehát nyilván ti is támogatjátok, ha...

F2: Persze, főleg akkor, hogyha a hozzá fűzött kommentárok azonosak, nem ütköznek a KSZ-be foglaltakkal. És onnan az a része pedig igen, hogy eleve Sommásan valami eleve tiltva van. Holott azt meg kell vizsgálni, hogy fönnáll-e vagy sem. Amennyiben fönnáll, bele kellett volna írni, amennyiben fönnáll. Ha nem áll fönn, akkor engedni kell.

N1: De ez generálisan fönnáll.

F2: Na jó, hagyjuk. Meg azt is igazán értem, hogy miért. Na jó. Most mondtál egy példát a Margit-szigeten. Mondjál még egy példát, ami sérti az Operaház érdekeit egy esti föllépés valakinek, valakinek.

N1: De ezért mondom, hogy majd írok erről egy listát, hogy mi az, ami nem tartozik hozzá, mert például valaki, egy zenész szólista elmegy egy koncertre vagy gálára játszani, az is tök oké. A szimfonikus zene az is tök oké, mert az se a mi profilunk.

F2: A körlevél után körülbelül négyen kerestek meg azzal, hogy most elmehet-e este föllépni, vagy nem mehet el este föllépni. Ráadásul úgy, hogy jótékonyság. De nem, mert ott volt, hogy tiltva, hogy értitek. Mert tart a következményektől, amikor majd ki lesz rúgva mondjuk. Ahogy ez divat itt újabban.

N1: Hát, ha megtiltjuk és mégis föllép, akkor ki lesz rúgva, vagy ha, tehát ez le van így szabályozva.

F2: Hogyne.

N1: Ha meg nem jelenti be és kiderül...

F2: Tehát még egyszer, ez a körlevél így, ezzel a tartalommal legyen módosítva. Legyen módosítva a kollektív szerződésnek megfelelően.

N1: Mondtam, kiegészítjük akkor.

F2: Hát bánom is én, mit csináltok vele. A módosítás az is kiegészítés, az módosítás. Legyen módosítás, vagy kiegészítés, akármilyen szót használhatunk arra, de az, hogy ne sérüljön az a joga a munkavállalónak, hogy ő ezt, ha bejelenti, az el van bírálva. És igenis bejelentheti, rendben van, és az MT6 szerint és az MT6 szerint van elbírálva.

N1: Hát persze, bejelentheti. Sőt köteles bejelenteni.

F2: És nem az van, hogy van, aki... Ja, azt mondod, hogy sérti az Operaház érdekeit, ha valaki a Margit-szigeten egy operaelőadáson föllép. Attól még ha nem lép fel, akkor is meg lesz tartva persze az operaelőadás, ha nem olyan igényes művészekkel. Ami viszont nem tudom, miért célja az Operaháznak, hogy a Magyarországon előállított művek silányabbul szólaljanak meg, mint ahogy megszólalhatnának.

N1: Azért, mert nem akar az opera saját magának konkurenciát.

F2: Értem. Akkor nem kell megengedni, akkor álljon oda az Ókovács a margit-szigeti kapuba, és testével védje meg a belépéstől a színházat.

N1: Balázs, de az szerinted elképzelhető, hogy délelőtt én az OTP-ben vagyok egy ügyintéző, délután meg az Erste Bankban? Hát nem.

F2: Hát nézd, hát az nem, de persze sok, de az nem...

N1: De, ez ugyanaz

F2: Jó, de hát ez nem az Erste Bank. Öhm szóval nem nem nem értem ezt a margitszigeti dolgot. Ezt tényleg nem értem, hogy a Nabucco-- most most a nyári példát mondom. A Nabuccoban valaki föllép, az miért sérti az Operaház érdekeit? Nem, nem értem.

N1: Hát már elmondtam, azért, mert ugyanazt a Nabuccót megnézi ott a néző tizenötezerért. Én meg nem tudom eladni itt ötvenezerért...

F2: Na de nem nem egy nem párhuzamosan folyt ráadásul, hanem lehet hogy...

N1: És közben ugyanaz a színvonal, mert elviszi az én zenekaromat, az én énekkaromat.

F2: Lehet, hogy egy év múlva lesz, és lehet, hogy nem a zenekar akar elmenni, csak pár ember, akire épp szükségük van.

N1: Hát... Igen.

F2: Na mindegy ez nem- igen És akkor attól, és akkor nem, nem, nem léphet föl. Áh, szóval nem tudom. Ez ez egy teljesen újszerű megközelítés a történeteknek. (sóhaj) A Luxemburgból nem fognak idejönni megnézni a kiváló karmester által vezényelt darabot, mert ott vezényel. És nem jönnek ide Luxemburgba.

N1: Külföldre nem vonatkozik.

F2: De miért nem? Hát ugyanúgy sérti az Operaház érdekeit, mert...

N1: Nem sérti.

F2: mert ide zárandokolnának külföldről megtekinteni... Dehogynem!

N1: Ennyire rá vagyunk állva a múltra, magunkra.

F2: De de de én meg, én meg igen. Én meg gondolom igen, hogy ők szívesen itt meg ugyan, mert hallottak arról, hogy milyen kiváló karmester van az Operaházban, és ide el szerettek volna jönni. Megvették már az repülőjegyet is. Mindegy. És akkor megtudják, hogy ott is. Oh hát há há há! De itt a főzeneigazgató! Akkor dehogynem megyek! Akkor megspóroltam a utat. Na úgyhogy ez ez messzire vezet, messzire vezet. Nem kéne ezt így megközelíteni. Nyilván méltányosan kellene ebben a dologban eljárni. Ennyi. Ennyit kérünk és nem többet. Ebben nincs semmi.

N1: Jó, kiegészítem.

F2: Látod mennyi problémát fölvetett, fölvet egy ilyen ilyen egy vihar egy pohár vízben, és és és

F4: De ne legyen eleve megtiltva a és akkor ügyként osztva, amire valóban művészileg és mindenféle szempontból szükség van.

F2: Világos akkor nem fogjuk azt mondani, hogy nem, de hát az, hogy rettegenek emberek el is és meglát valaki, hogy most fölléptem a a Bugatti csárdába, én elénekeltam három nótát, és akkor ja majd ki fogok kapni, mert-mert mit tudom én.

N1: Nem erről van szó. Szóval opera és balettelőadásokról van szó, nem a Bugaci csárdáról meg a nem tudom milyen.

N2: És ha bejelenti, akkor nincs rettegés.

N1: A templomi kórusról. Nem ilyenekről van szó.

F1: Tehát akkor nekünk azt tényleg ki kellene tudni, hogy akkor az a kiegészítés az hogy lesz, mert ez picit képtelen, foghatatlan. Akkor mégis opera, akkor elmehet-e

F2: Igen

N1: Jó. Akkor le fogok, le fogom írni.

F2: És előtte légy szíves küldjétek meg, hogy ne kelljen ezen vitatkozni, véleményezésre.

N1: Hát jó.

F1: Meg esetleg egy ilyen SOS csatorna vagy valami.

F2: Igen. Ha elküldtük, akkor megígérjük, hogy két napon belül válaszolunk rá.

N1: Igen. De biztos nem fogunk egyetérteni akkor sem.

F2: De hát nem tudom, miért nem tudunk egyetérteni. Hát én nem-ha-nem, figyelj.

N1: Mert nem fogadod el, hogy az Operának vannak gazdasági érdekei például.

F2: Te nem-- én én nem vagyok a a X-nek a megbízottja. Te se vagy az, úgyhogy nem hiszem, hogy mi szembeállunk egymással, mint különleges hadművelet. Ugye különleges hadműveletnek hívják? Igen. De miért, miért állnánk mi szemben? Nem értem.

N1: Én sem.

F2: Hát ehelyett...hát dehogynem érted.

N1: Leírom, átküldjük.

F1: Értesítés köszönjük. Jó.

F4: És akkor ezt akkor ezt...

N1: Nekünk is van néhány ügyünk.

F2: Nekünk is van még, de azért mondjátok.

N1: Azt, hogy a minisztériumba elküldtéték a levelet az életjáradék ügyében.

F2: Igen.

N1: És felhívtak engem, hogy akkor adjunk be valami közös javaslatot. Ezt ki kellene munkálni.

F2: Igen.

N1: Igen. Nektek van elképzelésetek erről? Hogy mi-mit szeretnétek?

F2: Hát figyelj, alapvetően miért nem kéne föltárni a melegvizet. Hát megvolt erre a jó megoldás. Hát ami már korábban szabályozás volt, az szerintem különösebb...hozza.

N1: Tehát akkor azt vegyük elő?

F2: Vegyük elő, aztán nézzük meg, hogy aktualizáljuk.

F4: Igen.

F2: Hát persze, nincs különbség.

F3: Ezerkilencszáz kilencvenvalahányas művészi....

N3: 2011. december 31-ig volt hatályos.

F2: Igen igen.

F3: Kilencvenvalahányas.

F3: És akkor és akkor formáljuk az Operaház képére.

N3?: Fúvós húsz év, magánénekes húsz év, énekkari tag huszonöt év, táncművész, magántáncos huszonöt év.

F2: Nem a-- ott a magántáncos húsz év volt.

N3?: Magántáncos húsz év.

F4: 20 év volt. Ez volt az úgy nagyjából.

F2: Azért az jó, és az Operaházra profilozva csak, és tényleg csak arra kérjük meg, ami ott van a KSZ-ban is, avval lehet, hogy könnyebben célt érünk, mint az az egész. És nem kell nagy dobra verni.

N1: Hát bőven elég.

F2: Azért mondom. Jó, akkor a másik, hogy Attila küldött munkaruha szabályzatot nektek.

F4: Most jön a teteje...Úgyhogy úgy csináljunk, hogy munkaruha, most jó.

N1: Akkor kiadhatjuk?

F2: Adjátok ki! Persze.

N1: Jó. És akkor a harmadik, hogy a jövő évre vonatkozólag nem egy nagy összegű, de egy öt százalékos emelést eszközölnénk a hangszer használati díj és a hangszer tartozék költségtérítés ügyében.

F2: Na de hát Virág a, igen, az a Virág ugye a kollektív szerződésben arra vállalta a munkáltató a köteleességeket, hogy igyekszik az inflációval legalább azonos mértékű fix összegű emeléseket... a KSZ-ben foglaltakról.

F3: Igen, az Orsi azt nézte, hogy a 2025-re 4,5-4,9 százalék közötti inflációt prognosztizálnak. Tehát öt százalékos...

F2: Nem az, csak ugye a többire is akkor világos, hogy nem a hangszertartozék okozza

N1: Hát a többiről nincsen szó egyelőre.

F2: Pedig akkor...

F4: Én olvasgatok ilyen ilyen hülye újságokat, amiben azt mondja a magyar kormány képviselője, hogy a 26-os évben a szociális és kulturális ágazatban 15%.

F2: Ez más, ez ez most más, ez csak a izé, ez a hangszer használat

F4: Hát a hangszer használatának, bocs akkor, bocsi.

F2: De most mi csak mi csak ott tartunk. Az a végire marad a tizenöt százalék. Nem, persze, de szeretnénk a többit is. Emelést... a többinél is emelést. Idén nem volt ugyanis, idén nem volt. Jövőre legalább legyen.

N1: Hát a jövőre a tizenöt százalékos béremelést említett...

F2: A bér- ja, ja világos, de most most most most előbb azt mondtátok, hogy az a hangszer, most ugyanazt csináljátok, amit az Orsi mondott. Nem, a bért, az egy külön téma. Itt a fix összegű juttatásokról van szó, a kollektív szerződés...

N1: Értem.

F2: Hogy...

N1: ott egyelőre nincsen tervben, hogy azt emelnénk.

F2: Pedig kellene, mert idén se volt, akkor legalább jövőre.

N1: Majd huszonhétben.

F2: Nem, hogy jövőre huszonhat van.

N1: Azt tudom, hogy jövőre huszonhat van, csak mondom, hogy huszonhétben emeljük.

F2: De huszonhatra kellene.

N1: Egyébként van valami, de ezt nem, nem, én nem tudom Piroska, te ezt tudod, hogy a csekély értékű, annak az összege emelkedik.

N2?: A minimalbér, a minimál tíz százaléka

N1: Mert az adómentes ö szolgáltatás változott

N2: Most is emelkedett, igen.

F2: Jó hát ez-

N2: Huszonkilenc, bocs. huszonkilenc pont.

N1: Ühüm.

F1: Eddig mennyi volt az?

N2: Huszonháromezer öt volt. Tavaly.

N1: Nem tudom hány százalék.

N2: Tíz, tíz.

N1: Tíz! Tíz, tíz, tíz.

N3: Akkor jövőre emelkedik a minimalbér, és akkor

N2: Akkor az is vonódik maga után, igen.

F2: Na jó, tehát ez...

N1: Úgyhogy ezzel a három tétellel tudunk előállni.

F2: Na mi az a, mi a milyen hárommal? Milyen hárommal?

N1: Illetve négy, hangszerhasználat, hangszertartozék költségtérítés az kettő,

F2: Igen?

N1: Csekély értékű és a tizenöt százalékos béremelés.

F2: Jó, hát igen és-

F1: Bár hangszerhasználat az nem vonatkozik mindenkire.

F2: És a, és a mi van a sminkpénz, a smink pénz, meg ezek?

F1: Az nem tétel.

N1: A többi nem.

F3: A sminkpénzt azt fel lehet emelni egy kicsit.

F2: Igen? Na, na.

F3: Merthogy kétféle összeg volt és egyre lehetne hozni, de az se érint mindenkit.

F2: Az világos, hát akit nem érint, az nem érint és a közreműködési díj meg ilyenek.

F4: És akkor a-

N1: Azt egyelőre nem.

F4: Magántáncosok most mind meg fogják kapni a magántáncosoknak?

F2: Na jó, megint, megint elkezdünk.

N1: igen.

F2: Legközelebb erre még vissza kell térnünk.

N1: Ezt úgyis írásban adjuk, írásban kell adnunk, mert ugye november tizenötödike igény nyilatkoznunk kell.

F2: Bizony, bizony, bizony. Ez a KSZ nyolc pont három pont.

N1: És mikor van a tizenötödike?

F2: Hát nemsokára.

N2: Holnapután.

N1: Huha.

F2: Aztán hozzátok magatokkal.

N2: Szombaton... még csak szerda van

N1: Na és más témánk volt? Nekünk ez három volt.

F2: Úgyhogy, tehát ő még egyszer. Az, hogy a KSZ-ban a fix összegű juttatások nem emelkednek, az csak egy két elemében, az nem elfogadható, az nem elfogadható. Kiüresedik, kiüresedik a kollektív szerződésben foglalt közös szándék, hisz ez közös szándék volt. Azért lett megfogalmazva, különben nem került volna bele. Tegyük annak érdekében, hogy ez tartalommal megtöltődjék.

N1: Igen, nem győzöm hivatkozni a forrás korlátosságát. Ezt a jegyzőkönyv kedvéért mindig elmondom.

F2: Mindig elmondod a jegyzőkönyv kedvéért. Most, hogyha a-a források szűkössége az akadály. De mi nem látunk abba bele, hogy ezeket a forrásokat mi módon lehetne bővíteni, illetőleg mi módon lehetne helyesebb mederbe terelni a forrásokból kiáramló édesvizet.

N1: Nagyon helyesen benne vannak.

F2: Tartunk attól, hogy vannak olyan csatornák, amik bizony a sivatagba vezetnek, és ott elfolynak.

N1: Azt elutasítom.

F2: Elutasítod. Ez nyilvánvaló, hogy kötelességed, hivatali kötelességed elutasítani. Tudomásul is vettük, de attól függetlenül még ez létezik, ez a feltevésünk elég erőteljesen létezik. Most mondhattok persze olyanokat, hogy mi a jó Istennek kell több százmilliós produciókat színpadra állítani pár előadás erejéig, amikor hét szűk esztendő van? Miért nem lehet elővenni a régi jó bevált kosztümöket? Tele van velük a raktár, a díszleteket szintén, már amelyik nem ment tönkre a beázások okán és az addig azokkal játszani, azokkal, az előadásokat ékesíteni, ameddig nem jön ránk a szép új világ. És akkor rendben van.

N1: Most a premierek száma így is töredéke annak, ami volt 5-6 évvel ezelőtt...

F2: Na a premiereket, de attól még lehet tartani. Nem most nem értem, a mi az, hogy premierek száma? A Loen... na hagyjuk már, premier. A nézőnek az számít, hogy kapjon egy élvezetes, jó minőségű előadást, ugye? Kellemes díszletekkel. A régiek is jók voltak, például. Tökéletesen, a Bohém díszletei milyen jók például. Szerintem az Aida díszletei se rosszak, és sorolhatnám őket. És több száz millió forint, akkor meg a kosztümjei se...

N1: Feltételezzük, hogy az új is szép lesz és kellemes és szeretni fogják a nézők és...

F2: Na de világos, de, de, de rengeteg pénzt, de rengeteg pénzbe kerültek, rengeteg bekerültek.

N1: Hát

F2: Több száz millió forintot emésztettek fel.

N1: Több százat nem.

F2: Dehogynem, dehogynem, dehogynem. Abból is, amiket hallok. Na mindegy. Ehhez úgyis kevés az idő. Tehát szeretnénk a kollektív szerződésnek a fix összegű tételeiben is, ha lenne emelés, lenne emelés, illetve azt is szeretném, ha már úgy még nincs kész a bérjavallat, hogy amit korábbi ígérek, hogy a játékpénzek egy része alapbéresítésre kerül. Ez már nagyon régi ígérete a regnáló főigazgatónak. Hát persze, hát ígérni könnyű. Szeretnénk, ha ebből valami valóra válna. Most nem akarok itt összegeket, arányokat mondani, de jó lenne, hogyha ez az ígélet testet öltene, elkezdene testet öltetni. És a mostani bérmegállapodásban ez már megjelenhetne.

F4: Nagyon nagyon sokszor volt erről szó, és nem, nem zárkóztatok el...

F2: Hát de sőt!

F4: A mértékét, a mértékét kitaláljuk együtt. De, de hogy hogy ez, ez megvalósulhat.

N1: Hát én nem tudok róla, hogy ilyen szándék lenne, de-

F2: Hát jó, azért vetjük fel, mert elfelejtődött, hogy ne felejtődjön el. Hát, ha már a bér megállapodásokról van szó, és tényleg arról kell tárgyalnunk. Helyesen egyébként, jó? Annak örülünk egyébként, hogy a, hogy a munkaügyi beosztások azok érdekes módon megoldhatóak. Ez jó dolog. Láttátok, hogy meg lehet oldani dolgokat. Ez dicséretes, ez dicséretes. Sok minden az, de van pár dolog, ami egyáltalán nem jó. Adj isten, nem ártana, ha az Operaház áttekintené az általuk elküldötteknek a helyzetét, és gesztust gyakorolna, és mondjuk fölkinálná, hogy visszaveszi őket, akik akarnak visszajönni még az Operaházba. Ez nem ilyen mértékben...

N1: Most úgy tudom, hogy valami egyezségi ajánlattal készülnek.

F2: Na kik?

N1: Hát van ott egy pertársaság, egy részük.

F2: Jó, hát, ha így van, akkor akik megegyeznek, az ő dolguk, de akik nem, azt meg ezt fölvetjük, hiszen egyértelműen látszik, egyre inkább-- illetve nem egyre inkább, ugyanúgy látszik, ami korábban is látszódott, hogy a bosszú és a megtorlás szándéka és a megfélemlítés szándéka okán...

F3: Bízunk a bíróságra

F2: attól még látható, attól függetlenül mit dönt a bíróság. Tessék?

F3: Látni, vélni és bármi lehet.

F2: Így van, így van, attól még láthatom. Függetlenül mit fog dönteni a bíróság, de remélem, hogy hasonlóan fogja látni ő is azt a szituációt. Úgyhogy ez méltatlan volt az Operaház részéről ez a cselekménysor. Úgyhogy, igen. Figyeljete! **Azért a főigazgató megtehetné azt, hogy mérsékli a telefonhívásokat az előadás késleltetése okán. Már megint azt hallom, hogy telefon, kések, öt perccel később kezdődött az előadás októberben. Ügyelőnaplóban nem jelenik meg. Híre megy.**

N1: **Nem tudok erről.**

F2: Jó, nem baj, azért mondom, hogy tudjál. Asszem október 10-én. Híre megy. **Azért, mert hallgatnak róla attól még megtörténik. Ezt nem teheti meg, nincs hozzá joga. Szeretném, ha arról nyilatkoznának egyébként, hogy az Operaház nyilatkozna, hogy voltak ezek a történések. Mi indokolja azt, hogy a főigazgató miért késleltet egy operaelőadás kezdést? Mert ő nem ér ide, nem járt a villamos, vagy nem tudom miért. Más meg hasonlóért joggal marasztalást kap.**

Amiatt, hogy csúszik az előadás, nem jelenik meg a hívásra. Ez méltatlan, méltatlan. És akkor bele se lehet írni az ügyelői naplóba. Szeretném, ha erről tájékoztatnátok bennünket, hogy ez hogy volt valójában. Hallgattassék meg nyilván a másik fél is.

F4: Mondhatok?

F2: Még egy utolsót. Bocs. A Lohengrin. Figyeljete! Csak azért, hogy ebbe tájékoz... Mannheimi Operában is játsszák a Lohengrint. Négy naponta. Olyan erős a férfikarnak a terhelése, hogy úgy döntött az ottani művészi vezetés, hogy négy naponta játsszák. Itt meg két nap alatt háromszor adják elő. Úgy értem, hogy nem naptári napon, hanem időtartamra. Pénteken főpróba, szombaton premier, vasárnap premier. És még nincs szakmai nyugdíj. Ha valaki ott beleadja az apait-anyait, bizony megsínyli a hangja. És nem húszévesek éneklik már ezeket a kórusműveket a Lohengrinben sem. És kértük, nem változott. És ha már Lohengrin. Megint csak panaszokkal szenvedtem. A rendező tisztelje már meg annyira a művészeit, akit rendezget, hogy legalább úgy tesz, mintha szívvel-lélekkel tenné azt a rendezést.

N1: Balázs, mi nem tudjuk, hogy mire gondolsz ilyenkor.

F2: Arra gondolok, arra gondolok, arra, hogy vigyorog, ott mindennel foglalkozik, a koreográfus rendezi ott a dolgokat. Állnak órákon keresztül a kóristák a színpadon, mert nem történik semmi. Ott ötletel, ha éppen ötletel, nem tudom mit csinál a rendező. Hát milyen dolog ez? Hogy készül fel ő egy darabra? Az alkotására? Egy amatőr színjátszóktól különbül tenné a dolgát. Nézd ez van, ezt mesélik. Azt is már említettem

N1: Igen, ezt már többször.

F2: Igen, mondtam, mondtam, bizony mondtam. Hát ha valaki nem alkalmas arra a feladatellátásra, akkor annak oka kell, hogy legyen. Ugyan már, cselekedjete már! Hát többször mondtam és nem történik semmi. Hát hihetetlen. Az ország legnagyobb kulturális intézménye. És ilyen dolgok terjengenek. És hallgatni kell róla, mert nem meri senki kimondani. Hát én elmondom, de akkor följelent, érte.

N1: Már ki jelent föl kit?

F2: Mit bánom én? Hát valaki majd valamiből tudom följelent, hogy csúnyákat mondok.

N1: Téged?

F2: Ja. Téged nem, mert te nem válaszolsz. De szóval, de nem lehet, tényleg panaszkodnak. Nem adja ki a szüneteket. Megkértem múltkor itt, hogy adja ki, és nem adta ki. Ugyanígy nem adja ki, mintha mi sem történt volna.

N1: Hát azt viszont jelezzétek, hogy valamikor

F2: Hát már jeleztük, jeleztük.

N1: De konkrétan.

F2: Mondtam például tizedik hó harmadikán.

N1: Milyen próba. Lohengrin?

F2: Mi más? Hát most éppen az, az zajlik. Szóval valamit csináljatok...

N1: Jó, hát ilyen konkrét észrevétel van ezt meg tudjuk vizsgálni, de hogy most hogyan viselkedik azt kevésbé.

F2: Na jó, tehát valamit csináljatok, valamit csináljatok a művészeti igazgatóval, hogy a pozíciójának megfelelően legyen képes viselkedni, meg munkálkodni. Mondom, panaszkodtak rá azok, akik ennek szenvedői. Nem én, én csak közvetítem, mert nem értek hozzá. Úgyhogy... És még valami. Ugye van az etikai kódex, ami ugye a vezetőkre külön fejezetet tartalmaz, példamutatás, stb stb... És ez zavar, ez a dolog. Tavaly ugye volt ez a problémánk a balett dolgában, amikor, hogy ki kezdeményezte azt, hogy hogy változzon a munkaköri beosztás, az együttesre vagy másra. És ugye kiderült bizony, hogy ezt a balett igazgató kezdeményezte az együttes tagjainál. Én elvárnám azt, mint vezető állásra, hogy rá vonatkozzon az etikai kódex, vagy legalább kérjen elnézést. A fene egye meg az egész rohadt dolgot na. Engem bánt, hogy arra képtelen egy vezető, hogy elnézést kérjen, hogy becsapott bennünket. Legalább ennyit tegyen meg, hogy azt mondja, hogy Oszti Balázs, tényleg úgy történt, ahogy ti mondtátok és helytelenül cselekedtem. Hát ez nem állapot így. Nem-nem szeretek haragot tartani senkivel, de mégse lehet előlött csak úgy át...ezt úgy elengedni. És a másik, Virág. Az MT27? előírja, hogy semmis az a megállapodás, ami a munkaviszonyra vonatkozó szabály megkerülése céljából jön létre. Többek közt. Az, hogy mindenkiből gyakorlatilag magántáncost avanszáltok azért, hogy a kollektív szerződésben foglaltakat ne kelljen tartani. Ez a semmiséget hozva maga után szerintem. Arra is írtuk, hogy ezt hogy lehetne álláspontunk szerint megoldani. Nem is kaptunk rá választ... És magad is elismerted, hogy azért csináltátok, mert ott van a hangfelvételen, meg különben nem tudjátok tartani a KSZ-t.

N1: Ez egy előmeneteli rendszer. Ezt mondtam.

F2: A csudákat! Nem azt mondtad ott van a felvétel, hallgasd végig, mit mondtál.

F4: Jó kitaláció annak, aki nem ért hozzá.

F2: Meg lehetne oldani. Hát érted, mi ni, miért nem lehet megoldani? Magántáncos és kar- és mikor kartáncos, akkor szolgálatot számolnak el neki. Mikor magántáncos, hát akkor tegye a dolgát, de amikor kartáncra hívják be, akkor szolgálatnak számít. Hiszen a ka-a, jól mondom, ugye? A kartáncos kartáncos, ugye jól mondom?

F3: Táncari tag.

F2: Bocsánat, na. A táncari tag, a táncari tagnak a munkáját szolgálatban kell elszámolni. Ha tetszik, ha nem. Nem lehet avval megoldani, hogy magántáncosnak minősítem, és közben

táncvari feladatokat lát el. Hát jogászok vagytok! Hát ezt-ézt tanultátok az egyetemen? Azt, hogy nem hiszem, hogy volt olyan óra, hogy lehet a jogot kijátszani című tárgy.

N1: Nem a jogot akarjuk kijátszani...

F2: Hát mi a fenét nem? Oldjuk ezt a dolgot már meg, légy szíves!

N1: Ezt a dolgot már megoldottuk. Ezen már túlléptünk.

F2: Ez nincs megoldva. Nem, nem, ez nincs megoldva. Virág, nincs megoldva, mert nyomaszt a dolog, nyomaszt a dolog, hogy egy olyan rendszert működtettek, ami nyilvánvalóan jogsértő. Általad is elismerten különben, mert megmondtad...

N1: Én nem ismertem el...

F2: De a fenét nem mondtad, hallgasd végig a hangfelvételt!

N1: Maximum azt mondtam, hogy ebben a formában a működést nem tudjuk úgy folytatni.

F2: Hát ez az. De megkötötted... Akkor is tudtátok, hogy miről van szó.

F4: De nem mondtatok arról egy-egy-egy mondatot se, hogy-hogy miért nem lehet ebben a formában folytatni, mert ezt, mint már ezerszer elmondtam, ezt ezt most a következő szezonnak a tervezésénél kellene tudni.

N1: De Oszi, már az intézménynek nem érdeke, hogy csökkentsük az előadásszámot, mivel a bevétel fontos.

F2: De, ezt hihetetlen, de Virág

F4: Nem akarjuk csökkenteni a bevételszámot...

F2: Na de hát nem azért, de Virág, a jogalkotók gondolom nem azért találtak ki, hogy a, hogy a táncvari tag, vagy mi ez már mindig elfelejtem, na. Tánc, a táncvari tagot szolgálatban kell foglalkoztatni, mert-mert meghülyült és ez volt a heppje, mert nyilván oka van. Oka, és nem a mi dolgunk firtatni az okát. Amíg ezt mondja a szabály, akkor ez a szabály, akkor ezt kell alkalmazni.

N1: De ők már nem táncvari tagok.

F2: Na de hát... A magántáncost meg nem arra kell szerződtetni, hogy táncvari, de táncvari feladatokat látnak el.

N1: Részben.

F2: Nem részben, hanem egészben szinte. De, amikor táncvari feladatra látnak el részben, akkor a táncvari tagként kell őket kezelni. Akkor az a munkaidőbeosztás jár nekik. Ennyi az

egész. De miért olyan probléma ez? Behívják, akkor jó. A mai napon izét próbál, vagy a nap egy szakaszában szolgálatban tánckart próbál, a többiben meg magántáncos. Jó. Legyen elválasztva a kettő. Rendben van. Már semmi nem tiltja, hogy két munkaköre legyen. Mert lehet valaki tánckari tag is meg lehet egyben tánckari tag, magántáncos is. Ilyen munkaszerződést miért ne lehetne kötni. Ezt nem tiltja semmi, ugye? Na, lehet, hogy a jogtanácsos úr rábólint. Rendben van.

F4: Egyszerű lenne a karköteles szólista, akik voltak az elmúlt évtizedekben. Csak hát nem véletlen, nem mondják azt így mert...

F3: Az elmúlt évtizedekben volt karköteles szólista?

F4: Volt igen.

N2: Az rendben volt?

F3: Balázs azt mondta, hogy ez jogellenes.

F2: Én nem azt mondtam.

F3: Hát de azt mondtad.

F4: De akkor hogy mondjam...

F3: Hogy a magántáncos kartáncol...

F4: Mielőtt lecsapták...

F2: Igen, igen, önmagában

F3: Nem pedig szólista

F2: Hát persze hogy jogellenes, hogyha, ha ez nincs lepapírozva. Ha az van, hogy ő kartáncos is és magán is, akkor csinálja az ő dolga, ha elvállalta.

F4: Nem hagytad végigmondanom. Legyél kedves, hallgass meg...

F2: De akkor világos, de akkor szolgálatot kell neki elszámolni akkor, amikor kartáncol.

F4: Úgy hívták, hogy címzetes szólista. Csak azért nem ment erre, ebbe az irányba az Operaház, hogy kinevez mindenkit címzetes szólistának, mert a címzetes szólista az egy belső rendelkezés. Nincs a jogban, csak magántáncos van és a tánckari tag van.

F3: Tehát már évtizedekkel ezelőtt is volt ilyen.

F4: Nem volt ilyen.

N2: És Osi, ebben az esetben- a karköteles szólistának az volt számolva a szolgálatnak?

F4: Természetesen.

N1: Akkor még szolgált számítás sem volt.

F4: Dehogynem, az ezer éve van. Szolgálat számítása volt, és a külön feladat, a külön magántáncosi vagy igen, magántáncosi feladatokért, kisebbekért, nagyobbakért kapott szolgálatot, és azt az előadás pénzt, amit...

F2: Dehát leírtuk a...

F4: És ez volt az előmeneteli rendszer.

F2: Na de Oszi..

F3: Ez így van, csak másképp nevezik, de a mostani az nem jó, mert a mostani az jogszabálysértő, mert kartistából lesz szólista, de ez évtizedekkel ezelőtt jó volt.

F2: Ne, ne, ne. Légyszíves, ne forgass ki, nem erről van szó. Arról van szó, hogy megírtuk azt, hogy hogy lehetne szerintünk ezt a dolgot korrekt módon rendezni. Az lesz a címe, hogy Kartáncos és magántáncos. Bánom is én, az a megnevezése, és amikor kari feladatokat lát el, akkor szolgálatot számolnak el neki. Mikor szólista, akkor meg csinálja a dolgát. Ennyi lenne az egész, hogy legyen elkülönítve, ne legyen összemosva. Ezt szeretnénk. Ez a nagy, olyan nagy kérdés? Ez szerintem még átlátható, ez olyan, nem tudom. Ezt ugyanúgy meg lehetne oldani, ahogy meg lehet oldani ezzel a nyilvántartó rendszerrel is a munkaidőbeosztást. És akkor nem fanyalogna senki. Így meg le kell nyelni a békát, mert érted, mert le kell. Mert nagyon kilóg a lóláb így. Ez nem korrekt. Nyilván ti is tudjátok egyébként. Persze, hogy tudjátok.

F4: Csodálkozom, hogy ebben a körben nem zavar titeket. Ez visszaélés a joggal. Ez ki van fordítva, ki van belezve. Ez nem a művészről, nem az emberről szól, hanem az Operaház költségvetéséről. Meg már Solymosi Tamásnak a szabad kezéről. Ez nonszensz.

F2: Nevek nélkül is. Tegyetek ebben már rendet, légyszíves. Amikor kartáncos, akkor szolgálat, amikor magántáncos, akkor magántáncol. Jól van. Bánom is én. És akkor rendben van a dolog.

F4: Hadd mondjam, azért most innen indulnék. Úgy hívják, hogy Lidl Ágnes. Balerina, méghozzá nem is fiatal balerina. Minden szempontból. Ezelőtt négy évvel terjesztette föl a Tamás aranyérem keresztre, vele példálózott mindig, és itt mielőtt a múlt időre lecsattog, vele példálózott, hogy így kell ezt csinálni az ő kategóriájában, hogy tökéletes. Ez volt. Semmi nem változott. Évek eltelték valóban. Semmi nem változott. És most a nyakára jár a balettigazgató. Percenként mondja, hogy itt nem elég magas, mintha igazi szólista lenne. Ez ezért nem jó, az azért nem jó. Szerencsétlen, mint az állat dolgozik, mert neki kell ez a munkahely. Majd erre is kitelek, ha meghallgatjátok. Dolgozik, mint az örült, és lesérül. Belesérül, mert szétszakad. Olyan feladatot kell neki végezni, amit sosem kellett, most sem, és a jövőben sem kell neki. Hiába mond mást a Tamás, nem kell. És akkor hadd soroljak föl, mert nem tudok az érzelmeim

miatt összefüggően beszélni, és nem azt mondja, hogy felajánlom neked ezt, meg ezt, meg ezt, amit szerintem a törvény is biztosítana, hanem azt mondja, hogy az egy másik hajó, amiben te evezel, meg én evezek. És akkor itt meg felsorolja, hogy hány feladat lenne, amit ő egyértelműen. Mert a többit kritizálhatja, Solymosi Tamás nevű balettigazgató, bár független szakértőt sose kértek fel, de nem baj, kritizálja, de marad, marad.... pillanat, türelmeteket kérem. De marad még feladat az Operaházban, a következők: ami az úgynevezett más szerepeket is, most is fel van kérve olyan szerepre is az idén, ebben a szezonban, amelyeket a huszonévesek is csinálnak. Tehát azt is el tudja látni, hogy félreértés essen, de ami mérsékeltebb, akkor vannak a dadák, az öregpárok, az anyák, és a többi, és akkor, hadd mondjam el neked, a Diótörőben van 43 dada, 43 nagy, 43 szülő, Anyeginben van 7-es darab dada, 7-es darab öregpár, A Vágy Villamosában 4-4 öregpár, ezen kívül a Hatyúban lehet szolgálni, a Makrancos Katában vannak olyan szerepek, a Rigolettóban, az István királyban, a Rómeó páratáncban például. Mindenhol megállná a helyét, és ezt, hogyha, még egyszer mondom, ha külső ember... szakma szűk, ismerjük egymást, őt is nagyon jól ismerjük, mert nem akármilyen figurája a táncművészeti csoportoknak, megkérdezed, ő ma kivétel, kivétel. Ő ma tökéletesen alkalmas ezekre a szerepekre. Ehelyett azt mondhatta, mert különböző bajok vannak az ő szakmai nyugdíjával, hadd nevezzem így, mert nincsenek meg még évei, legalábbis még nem jött olyan visszajelzés a nyugdíjintézettől, tehát neki muszáj lenne, ő elvállalna tanítást, van róla diplomája, meg gyakorlata. Elvállalna gyerekkísérést, elvállalna bármit, hogy meglehessen neki ez a szakmai nyugdíj, ehhez képest pedig azt mondja neki egy hadd ne mondjam a jelzőket, mindegy, legyen csak egy ilyen köszívű ember, hogy márpedig nem, és semmiben nincs igaza. Tudom, hogy nem nekem hisztek, hanem neki, de én meg tudom támogatni. Miért kell az az Operának, hogy ez végigmenjen megint a bíróságokon, az egész szakmán? Végigmenjen... ez egy olyan hölgy, kettő darab gyereket nevel egyedül, kettő darab gyereket nevel egyedül. Már nagyok, de abszolút rászorulnak, a mamájával lakik együtt. Szóval a szociális helyzete sem az, hogy kellett volna ezelőtt évekkel neki másfelé tekintgetni. Ebbe belerakta az életét. Ha ti hagyjátok, hogy a Tamás azért, mert elhatározta valamikor, nem kell ezt visszajeleznétek, én tudom, hogy így van, ezt kipenderíthesse az Operaházból. Ez megint egy olyan példa, amit tudni fog a zenekar, mindenki tudni fogja. Nem azért, mert én elmegyek, ez szétszalad, hogy hogy lehet egy ilyen emberrel, akit mindenki szeret, aki mindent meg tud tenni ezen a pályán, amit kell. Spicces szerepeket táncolt 45 éves koráig.

F3: Október 10-én milyen előadás volt?

F4: Szóval nem tehetitek, hogy ezt megengeditek a Tamásnak.

N1: Oszi, erre azt tudom mondani, hogy Solymosi Tamás az operaház kinevezett balettigazgatója.

F4: Ezt már hallottam, hallottam.

F2: És mindig ezt mondod.

N1: Érvényes és hatályos kinevezéses és szakmai kérdésekben ő dönt, hogy ki miket táncol.

F2: Ez nem szakmai kérdés.

N1: Hát de, mert az hogy ezekben a szerepekben ki táncol, meg ki nem...

F2: Ez munkáltatói kérdés.

N1: Azt ő dönti el.

F2: Haha. Jó, igen, adott keretek között.

F4: Tényleg, tényleg?

F2: Diszkkreacionális jog, de az irány, a jogszabályokat megtartani, meg kell tartani.

N2: Mi az ami nincs megtartva?

N1: A jogszabályokat mindig...

F2: Hogyhogy mi? Na ne. Azt, hogy most akkor hogy van, amit még fél füllel hallgattam. Biztos, hogy vannak olyan szerepek, ahol a hölgy alkalmas kell, hogy legyen.

F4: Száz. Száz.

F2: Erről van szó. Akkor nem lehet azt mondani, hogy ő alkalmatlan.

N2: Senki nem mondta azt, hogy...

F2: Hát dehogynem. Hát dehogynem. Nem mondják, csak... arra utalnak.

F4: Csak csinálják. Igen.

F2: Na pont ez a lényeg.

F4: Szerencsétlen. Hónapok óta a gyomorfekélyvel küzd.

F2: Tudom, tudom.

F4: És azért hoztam ide, mert azt merem állítani, nagyon-nagyon nyugodtan, hogy ez nem speciális, ez egy általános elintézési módszer.

F2: Figyeljetek, mondom, nem tudok mást kitalálni. Ott van az etikai kódex...

F4: És Virág. Nekem ennyi év után itt mellettem azt mondod, hogy ő van kinevezve.

F2: Hát ezt tudjuk.

F4: Hát én meg ilyet nem hallottam. Persze van. Van Ókovács Szilveszter, aki végül aláírja majd a papírját. A Solymosi Tamás, még amikor azt mondja neki, hogy ezért, meg ezért felvetődik, hogy tudlak-e tovább alkalmazni, nem írja alá. Még azt sem. Azt is a titkárnője írja. Micsoda disznóság az egy művésszel, aki mindenét beletette ebbe a pályába.

F2: De Virág, hogyha ez probléma, nyilván az Oszi nem akar senki hátra mögött beszélni, akkor ott van az Oszi, ott vagy te, vagy bocsánat, ott vagy te, ott van a kisasszony, ott van a Solymosi Tamás, az Oszi üljetek, vagy beszéljétek át. Hogy ez legyen, az nem megoldás, hogy ez a, hogy esetleg egy ember ebbe tönkre menjen. Mert tönkre fognak menni mentálisan az emberek, aztán majd mehet a kórházba, mehet oda, ahova sokan elmennek. Majd kap valami

betegséget, mint ez a szegény Kunszeri Márta is. Ez lesz ennek a vége. Miért cél ez? Egy művészeti intézményben, ahol társulat van. A társulat fogalom többet kell, hogy takarjon, mint egy sima munkaviszony. Azért hívják társulatlak. És akkor azt kell tapasztalni, elég gyakran, hogy nagyobb indulatokkal... még az is rendben van, de hogy egy fékevesztett módon egymásnak feszüljön az, aki kicsit erősebb a másiknál? Nem szabadna. Én bocsánat, hogy hegyi beszédeket tartok, de hát nonsens. Itt művészek vannak még, és itt meg kellene tudni oldani problémákat. Ha kell, akkor persze nyilván határozottan, még azt sem mondom, hogy nem. De ez a terep nem alkalmas, hogy egy pár ember a beteges dolgait kiélje, könyörgöm, a másikon.

N1: De Balázs, ha nem művészek vannak akkor is, akkor is meg kell oldani...

F2: Hát ez a gondom. Vegyétek már észre.

N1: Beteges dolgokról nem tudok.

F2: Hát én meg tudok. Előbb már elmondtam, hogy mi például. Azt, hogy valaki alkalmatlan állapotban jelenik meg, és több száz embert ugráltat a színpadon, vagy nem ugráltat. Az.

F4: Abszolút szerintem mindenki érti. De most ne kanyarodjunk el. Én már így fogok meghalni, bocsí Virág. Egyszerűen tudom elképzelni, hogy itt mi hosszú évek óta beszélünk. Van egy ilyen eset az ezen sok száz emberből, és nem tudtok mellé állni, amikor itt vannak a bizonyítékok. És ha egyszer behívnátok a Szőnyi Nórát, meg a Sebestyén Katalint, meg a Harangozó Gyulát, akik nem ilyen kis pitlák táncművészek, mint én, hanem a legmagasabban teljesítettek. És elmondanák ugyanerről a véleményüket. Mert van. Tudják. Mindenki tudja. Tudják a mesterművészek, tudják az örökös tagok. Mindenki tudja. Ez nem lehet, hogyha valaki ilyen szempontból mindenképp alkalmatlan egy dologra, azt senki nem akadályozza ebben.

N1: Figyelj, Oszi, mi nem ezt látjuk. Az Operaház vezetése azt látja, hogy a balett magas színvonalon dolgozik, nem tudunk annyi balett előadást játszani, mert nem vennék meg a jegyeket 70 ezer forintért. Imádja a közönség. Tehát mi ebből arra következtetünk, hogy Solymosi Tamás egy jó balettigazgató, és jó felé viszi a társulatot.

F2: De akkor, bocsánat, akkor amit most elmondott... Amit most elmondott az Oszi, akkor abból te mire következtetsz? Mit gondolsz most te erről? Jó, rendben van.

N1: Arra, hogy mindenki másképp lát dolgokat. Nekünk ez a szempontrendszer és ezt látjuk.

F2: De várjál, várjál. De most elmondott valamit az Oszi. Azt, hogy egy ember a társulattól bajban van. Most akkor az a válasz rá, hogy a Solymosi Tamás jó balettigazgató? Jó, legyen. De attól még az embernek a baja nem oldódik meg.

N1: De hát akkor az ember forduljon hozzánk, vagy az Oszi fordul hozzánk. Beszéljük meg az ügyét...

F2: Hova? Hát most monda el az Oszi. Ezt tette meg.

F4: Hát most tettem meg, de már volt nálad, ha jól tudom.

N2: Nem volt nálam. Nálam akkor volt, amikor a megbízási szerződését kerestette velem, de nálam nem volt. Nem volt nálam, évekkkel ezelőtt volt valamikor. Tehát nem volt nálam.

F2: Jó. Hát akkor nem volt. Rendben.

F4: Nem, nem így volt.

N2: Oszi kapcsán nem volt nálam.

N1: De az, hogy Oszi nekem elmondja. Mi ketten itt nem tudunk igazságot tenni.

F4: Nem volt nálad. Jó. Nem volt nálad világos. Jó, akkor rosszul említettem. Én irányítottam hozzád, mert azt mondtam...

N2: De nem értem.

F2: Akkor nem ért el idáig

F4: Oké, oké. Természetesen elhiszem. Azzal, hogy ha nem tud segíteni, már mint te, akkor is tudom, hogy jóindulattal áll a dologhoz. Ártani nem fog.

N2: Megpróbáltam, de ki, én?

F4: Igen, hogy te nem fogsz ártani, az biztos.

N2: Tudod, hogy én mennyit foglalkoztam vele? Én nem is ártottam neki, rengeteget foglalkoztam az ügyével.

F4: Ne érts félre. Pont ezt mondom.

N1: Figyelj, mi akkor szívesen beszéljük meg a...

F2: Nehogy már egymással veszekedjete. Könyörgöm.

F4: Ezt mondom, hogy ártani biztos nem fogsz neki. Nyugodtan keressen meg.

N2: De meg is keresett. De azóta, mi nem beszéltünk Oszi, már egy éve volt legalább szerintem. Tehát azóta nem keresetem. Keressen nyugodtan, tehát jöhet egészen nyugodtan. Megtalál. Tudja is a számomat. Meg én is az övét. Az Áginak megvan az én számom, úgyhogy nyugodtan keressen.

F2: Te is menjél vele. Menjete, menjél vele.

N1: Én is nagyon szívesen beszélek vele. A Tamással is.

F2: Hát akkor ez jó út. Leegyeztetjük.

F2: Oszi, hát akkor egyeztettek időpontot és akkor na...

F4: De ne értsére, pont az ellenkezőt mondtam. Azt mondtam, forduljon hozzád, vagy akár Mónihoz.

F2: Most mondták, hogy rendben van.

F4: Jó. Csak még azt tisztázni akarom, hogy nem arról próbáltam őt tájékoztatni, hogy jaj ne fordulj senkihez. Mert itt vannak olyan emberek, akikkel hosszú évek óta dolgozunk együtt. Sok-sok véleményt meghallgattak, egy részét megértették. És úgy fognak eljárni, ahogy csak lehet. De ha ebből így kiáll egy show... azt én nem. Ne haragudjatok. Nekem személyesen semmi bajom nincs a Tamással. Nem arra való, amit csinál, de ez nem baj.

F2: Oszti Akkor a Virág is följánlotta helyesen. Megkeresitek, és akkor megbeszélitek ezt a dolgot. És az a legjobb is, akkor legyen ebből béke. Az a ominózus előadás a legutóbbi, amiről beszéltem az Ókovács ügyében, az október 10-i Turandot. A legutóbbi telefon miatt 5 perc késéssel sikeredett elkezdni az előadást. A másik a pihenőidők vonatkozásában. Figyeljétek, ha tudjuk, ezt el kéne rendezni majd valamikor. Nem tudom, hogy most, de ez is egy fontos akadémiai vita. A szünetek kérdése. Az van a kollektív szerződésben, hogy óránként 10 perc szünet. Óránként 10 perc szünet. Ha megbeszéljük, akkor össze lehet vonni, de most az már részletkérdés. Az óránként 10 percet lehetne célszerű tisztáznunk az értelmezés tekintetében. Azt köztudott, hogy általában egy tanóra is 50 percig tart. 45 perc vagy 50 perc. Változó. Tovább nem nagyon lehet koncentrálni. Én azt gondolom, hogy az óránkénti 10 perc szünetet úgy kellene értelmezni, hogy egy órán belül azt a 10 percet mindig ki kell adni.

N1: Miért nem ez a gyakorlat, vagy mi a gyakorlat?

F2: Nem ez a gyakorlat.

N1: Mert hogy 60 perc, és utána 10 perc szünet.

F2: Igen. De hát ez...

F3: Én külföldön tanultam magyarul, de ott óránként azt jelentett, hogy eltelik egy óra, és 10 perc szünet. Mert akkor 50 perc egy ...

F2: Jó, oké. Az iskolában is úgy van, hogy óránként van. Az óra vége az azt jelenti, hogy... Azért mondom, próbáljunk ebben rendelkezni.

N1: De Balázs, ez kinek probléma és milyen szempontból?

F2: Az énekkarnál természetesen. Ott rendszeresen előjön. Nem tudom, az zenekarnál van-e, nem tudom, hogy ott rendben van-e.

F1: Hát ha van akinek jól eshet, akkor azt megbeszéljük.

F2: Ott akkor rendben van. Egy gonddal kevesebb. De az énekkarnál ez rendre előjön. Ez jó lenne tisztázni, hogy ne legyen ebből feszültség.

N1: Igen, mert ha van mondjuk egy három órás próba, akkor az... 20 perc szünet vagy 30 perc szünet? Igen.

F3: 30 perc szünet.

F2: És azért mondom, hogy ebből ne legyen feszültség se a karigazgató, se az énekkar, se kettőjük között. Fölösleges. Mert ez tényleg azt igényli, hogy az Operaház vezetése foglaljon ebben állást. hogy találjunk ebbe közös értelmezést.

N2: Jó. Megvizsgáljuk a kérdést. Egyesztetünk Csiki Gáborral az ügyben. Ez a zenekarnál nem probléma, csak az énekkarnál.

F2: Igen, énekkarnál az a javallat, hogy az úgy működjön. Egyéb meglebbezés híján ez szükségszerű, hozzáteszem, hogy órán belül történjen meg ez a 10 perc. Ne az órán túl. Ugye, ezt kérem. Mert tényleg sok egy órát keresztül énekelni. Elfáradnak. Nem tudom, akkor értelmetlenné válik adott helyzetekben. És tényleg ez jó lenne, hogyha ezek a humán kapcsolatok rendezettebbé váljanak adott helyeken. Nem mindenütt van gond, hál' Istennek. De ahol gond van ott meg kéne tudni ezeket oldani. Amiket az Oszi is mond, amiket én is nagy ritkán fölvetek. Ami zenekarnál is fölmerül. Ezt nem szabad engedni.

F4: Akkora a gond a balettegyüttesnél, én már 10 perccel elő sem jövők.

F2: Ezt nem szabad. Azért mert hallgatnak róla, az nem azt jelenti, hogy rendben van. Aztán már csak konfliktus kerekedik, meg robbanni fog, vagy nem tudom mi lesz. Meg nyilván a munka rovására... a teljesítmény meg a... Mért kell rossz kedvvel itt tölteni az időt. Ha nem muszáj. Mikor lehetne ezt derűvel, jókedvvel, kacagással, és több, és több. Így is van elég baj, fene egye meg a világban. Mért kell belül is ezt tetézni. Ha nem muszáj. Már pedig miért nem muszáj. Akkor Virág, akkor megegyezünk ugye abbam, hogy áttekintjük azt az anyagot, amit a miniszterünk felé fel kell terjeszteni. Ugye? Ez jó.

N1: Hát elő... Mónit megkérjük túrja elő. Akkor elküldi nektek is, ránézünk. Mert gondolom lehet azért, hogy valami már megavasodott benne...

F2: Persze, persze, világos.

N2: Megtaláltam a jogszabályt.

F3: Megtaláltad?

N2: Ahha, rágugliztam.

F3: Nem valami rendelet volt?

N2: Hát amit én találtam. Várj, hol van? Igen, mutatom. Az egy 5/1992-es kormányrendelet az Egyes Művészeti Tavékenységeket folytatók öregségi nyugdíjra jogosultságáról. És 2011. december 31-ig volt hatályos. Ezt találtam.

N1: Igen, mert szélesebb körű...

N2: Még volt rock zene, ének, népi... Minden más, de akkor azt...

F2: Mi azt hagyjuk, mi csak az Operára próbáljuk kiértetni.

N2: Nem olvastam most nyilván el. Csak ez alapján utána tudunk nyilván menni.

N1: Osziéknak eldobod? És akkor elolvassuk.

F2: Nagyon jó. Ez nagyon jó. Akkor átküldöd azt a levelet, amivel kiegészíted. Átküldöd, mielőtt kiadnád. Jó.

N1: Igen, a kiegészítő levelet.

F2: Szóval megnézzük.

N1: Ágival meg akkor eljöttek.

F4: Kérünk időpontot és eljövünk, jó? Nagyon jó.

F2: Szuper. Az iPadek...

F3: Itt nem is 25 év volt...

N2: Volt 20, meg 25, mert a fúvos 20 volt. Az énekkari tag 25. Tehát így váltakozott a 20/25. Esküszöm, a fúvos is húsz volt.

F3: Ez a közlönyi állapot.

N2: A fúvos?

F4: Jó, a magántáncos is húsz volt, de...

F2: A magántáncos húsz volt egyébként. A magántáncos biztos, hogy húsz volt, és a kartáncos is húsz volt.

N1: Akkor kell... egy végső állapotot keresni,

F2: Mindegy.

N2: Mert ebben meg, amit én nézem... Azt a verzióját, ott meg csak egyszer van 25. Ja nem, mert a fúvozenés húsz.

N3: Meg a magánénekes is, de tudom, hogy az már nem játszik.

N2: Magánénekes és magántáncos van, valamint fúvoszenész.

F2: Hát de van, egy van. Hát egy van. Egy magánénekes van. (nevetés)

N1: Munkakörben minden magánénekes.

F1: Magánrendező?

F2: Fellíni. Az Operaház fellínije.

N1: Akkor berekezdhetjük az ülést?

F2: És akkor ezeket... Igen, és akkor...

N1: Nagyon köszönjük.

F2: És akkor ezeket átbeszéltük, és amit a művészeti igazgatóval kapcsolatban mondtam, azt meg légyszíves, vegyétek komolyan. Légyszíves, vegyétek komolyan. Ne akarjátok azt, hogy ebből kilépjek valami más valami más módon.

N1: Jó, utánanézzünk, hogy mi volt a próbán.

F2: Igen, a próbákon.

N1: A próbákon.

F2: A próbákon mi volt, és a szünetekkel kapcsolatban mi volt. És akkor a szünetekre vonatkozót megbeszélitek.

N1: Azt meg állástfoglaljuk

F2: Jó, légyszíves, és ez a mi véleményünk, amit evvel kapcsolatban adtam. És nyilván akkor az iPad-ek, a zenekarok, a zenekarok mondták, hogy ez a rendeződött.

F1: Mi erről beszéltünk a főigazgató úrral, még folyamatban van.

F2: Folyamatban van. Mert múltkor elmondta szépen az Evelin.

F1: Igen, igen.

F2: Hallottad.

F1: Dolgozunk az ügyön mindkét oldalról, reméljük, hogy találkozunk.

F2: Jó, jó, jó. Akkor az a folyamatos.

F1: Így van.

F2: Helyes. Helyes, helyes, helyes. És akkor a bérjavaslatot meg akkor...

N1: Azt is küldjük.

F2: Küldjétek. Azt szeretnénk, hogyha... Nem szeretnénk, hanem hogy a megállapodás kell róla. Nem akarok differenciálást adott munkaköröknél. Nem szeretnénk.

N1: Még nem jött ki az erre vonatkozó szabályozás. Majd annak fényében.

F2: Jó, hát nyilván ki fog jönni. Majd annak fényében. Annak fényében, igen.

N1: De én úgy gondolom, hogy valószínűleg eleve úgy fog kijönni, hogy fixen, de...

F2: Jó, de ha nem is jönne úgy ki, akkor is azt szeretnénk, hogy ez rögzüljön... Hiszen idén nem volt. Bár kellett volna legyen, mert egyre kevesebbet ér az a pénz. Így az infláció miatt. Háborús infláció miatt, különösképp. Úgyhogy...

N1: Jó, akkor küldjük. Köszí szépen.

F1: Köszönjük szépen, hogy megbeszéltük.

F4: Köszönjük szépen.

F2: Akkor megbeszéltük ezeket a dolgokat. Remélem nem felejtettem el semmit.

N2: Köszönjük, sziasztok!

N1: Attila, te gyere velem!

F2: Na!

F1: Sietsz? Jólvan, én is sietek.

